

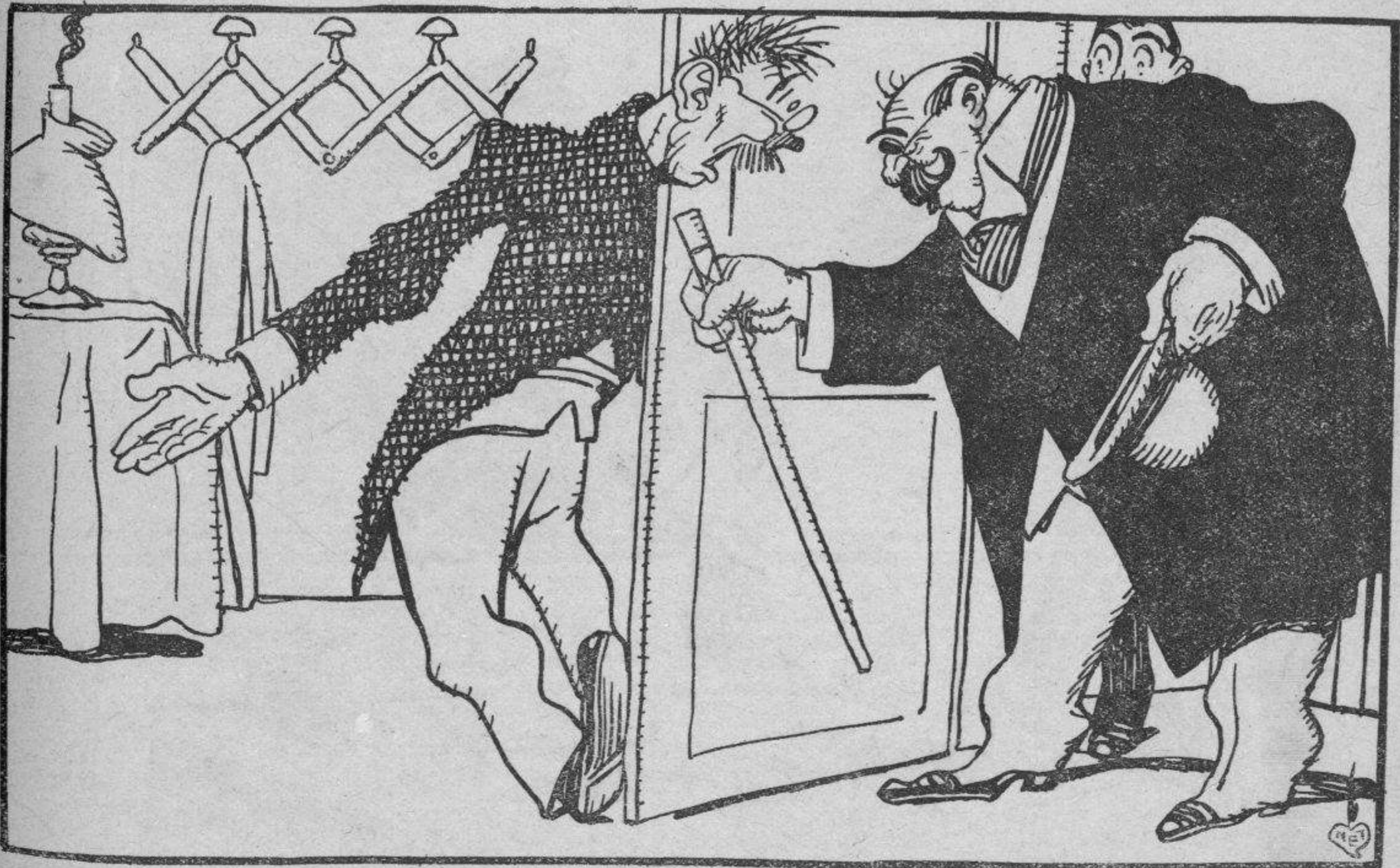
MONDIAL HUMOR

10 CTS.

Redacció i Administració: Carrer Mallorca, 192

10 CTS.

- El senyor Martínez?
- Servidor; assenti-s, fassi-m el favor..., prengui una cadira.
- Oh, no, no'm basta, necessito tots els mobles de la casa. Vinc a embargar.

MONDIAL HUMOR

CRÒNIQUES FRÉVOLES

L'estiueig

Hi ha qui, al promediar la segona quinzena de juliol, se sabrà estar perfectament, si tant m'apuren, de treure la cèdula nova, de pagar el lloguer del pis, de saldar el compte del sastre, però que de cap manera's resignaria a passar dintre ciutat lo que queda de mes, i ni un sol dia dels trenta ben comptats del que li va al darrera, encara que li consti, per experiència de cada any, lo embusteros que són quants poetes del genre bucòlic han fet la lloança de la vida i dels costums camperols.

Als tals no cal que'ls pondereu les excelencies que, pel contrari, ofereix l'estiueig dintre dels grans centres de població, perquè'n són els primers convençuts. Saben perfectament que pels carrers de ciutat, vorejats de cases altes i ombrejats per arbres de copa gemada i tofuda,

fa de més bon passejar-hi, àdhuc al pic del sol, que no pas pel passeig-carretera de Vilafàstig; que la fauna paràsita rural es més variada i, sobre tot, més inoportuna que l'urbana, per raó de que als de fòra sembla que tot els hagi d'estar be; que les pudors de les clavegueres de les capitals són essencia d'opoponax i d'heiotrop comparativament amb les emanacions de corrals, femers i estables dels llogarets; que l'aburriment allà es absolut, perquè no hi ha manera de distreure-l, essent aixís que a ciutat tenim els cinematògrafs i les reunions municipals de segona convocatoria, que són de lo més divertit que un home pugui desitjar.

Sí, senyors, tot això saben tant be com nosaltres els estiuejadors professionals, i no obstant, ja ho he dit abans: privar-los d'anar a fòra seria matar-los.

Justificants d'aquesta actitud, evidentment illògica, ne retreuen molts i variats: que si la salut, que si el repòs, que si les excelencies de l'exercici físic...! La veritat dels

CIRCUMSTANCIA ATENUANT

- Vostè ha assassinat al seu marit a cops de martell!
- Es veritat, però vaig fer-ho perquè no tenia sis pessetes pera comprar un revòlver.

(De *Le Figaro*, de París)

— Què té aquest nen?
 — El porto a la casa de socors, perquè ha ficat el cap dintre del perol i no'l pot treure.
 — Pobre criatura!
 — Més hi he perdut jo, que dintre del perol hi tinc l'esmorzar!
 (Del Puch, de New-York)

DESPATXANT LA CRIADA

— Per què ha tirat aquesta pesseta al gat?
 — Se la mereix. Fassi-s càrrec de que la pobre bestiola m'ha rentat cada dia els plats.

(De La Risa, de Madrid)

— Quin desengany! L'únic aucell que hem sentit cantar es ta mare quan ronca!
 (Del Lustige Blätter, de Berlín)

PROJETE DE NOVES MODES

I: Xarretera de chiffon (pera les senyores que a casa porten les calces). — II: Manguito amb butxaca i finestreta pera'l goçet (moda 'Kangur'). — III: Guarniment de capell (pera viudes). — IV: Mocador-careta (fins les més lletges se tornen maques!). — V: Ombrela darrera novetat (pera veure sense ser vista). — VI: Panier amb butxaques (de pràctica utilitat pera anar de compres). — VII: Rellotge de recurs (novetat incòmoda, però deliciosa). — VIII: Capell de palla amb bronja (pera les senyores que tinguin costum d'ensabonar llurs marits). — IX: Sabates amb coixinet pera agulles. — X: Cua de vestit higiènica, amb la qual s'evita fer polsaguera.

(Del Lustige Blätter, de Berlin)

— Amb aquests barretaços que ara porten les senyores, un hom ni pot arribar a moure-s!

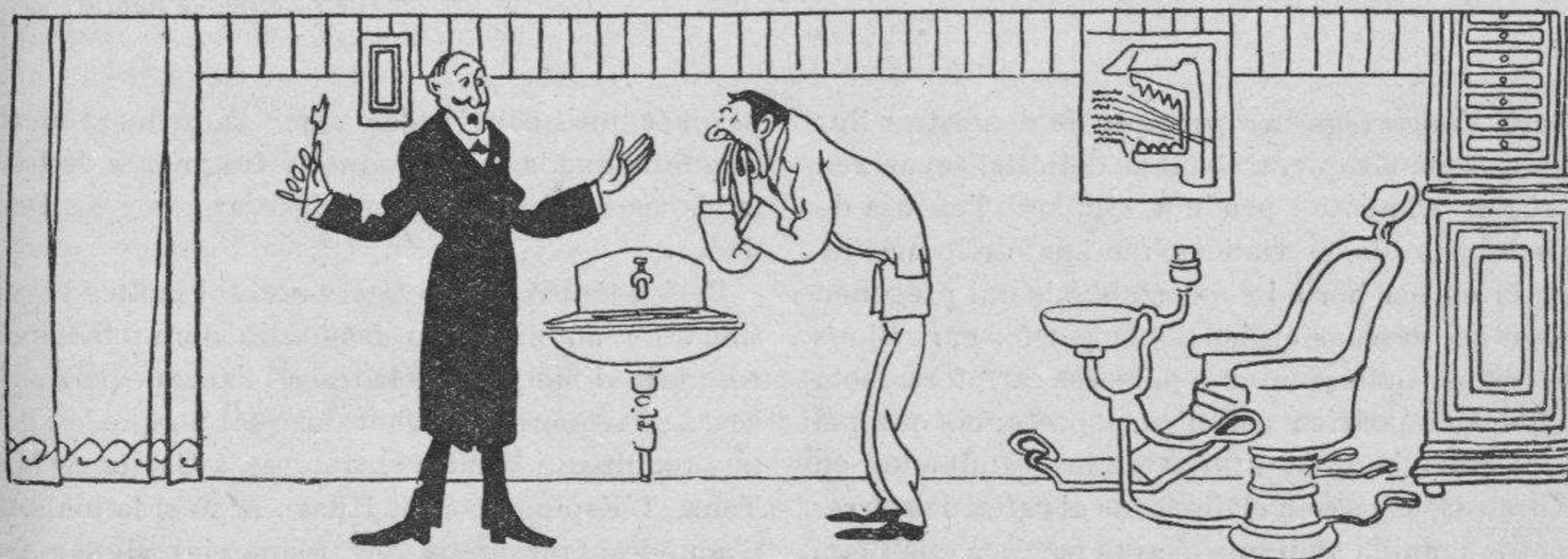
(Del Puch, de New-York)

— Hostaler, jo no tinc costum de beure el xampany tot sol.

— Oh, si el senyor vol jo l'acompanyaré amb molt gust.
— Vull dir que no'l bec sol, sino sucant-lo amb melindros; amb això, ja farà el favor de portar-me-n alguns.

(De Il Mondo Uморistico, de Milán)

TOT TÉ ADOP EN AQUEST MÓN

— Però, què ha fet! Jo no volia pas que me l'arranqués, sino que me l'empastés.

— Oh, no's desesperi per això; li empastaré desseguida, i demà mateix podrà passar a recullir lo.

(De Le Rire, de Paris)

L'advocat. — Digui: l'acusat tenia costum de parlar-se a sí mateix quan se trobava sol?

La testimoni. — Ho ignoro.

L'advocat. — Com pot ser, tenint, com vostès tenien, tanta intimitat?

La testimoni. — Sí, però quan jo'm trobava amb ell, mai estava sol.

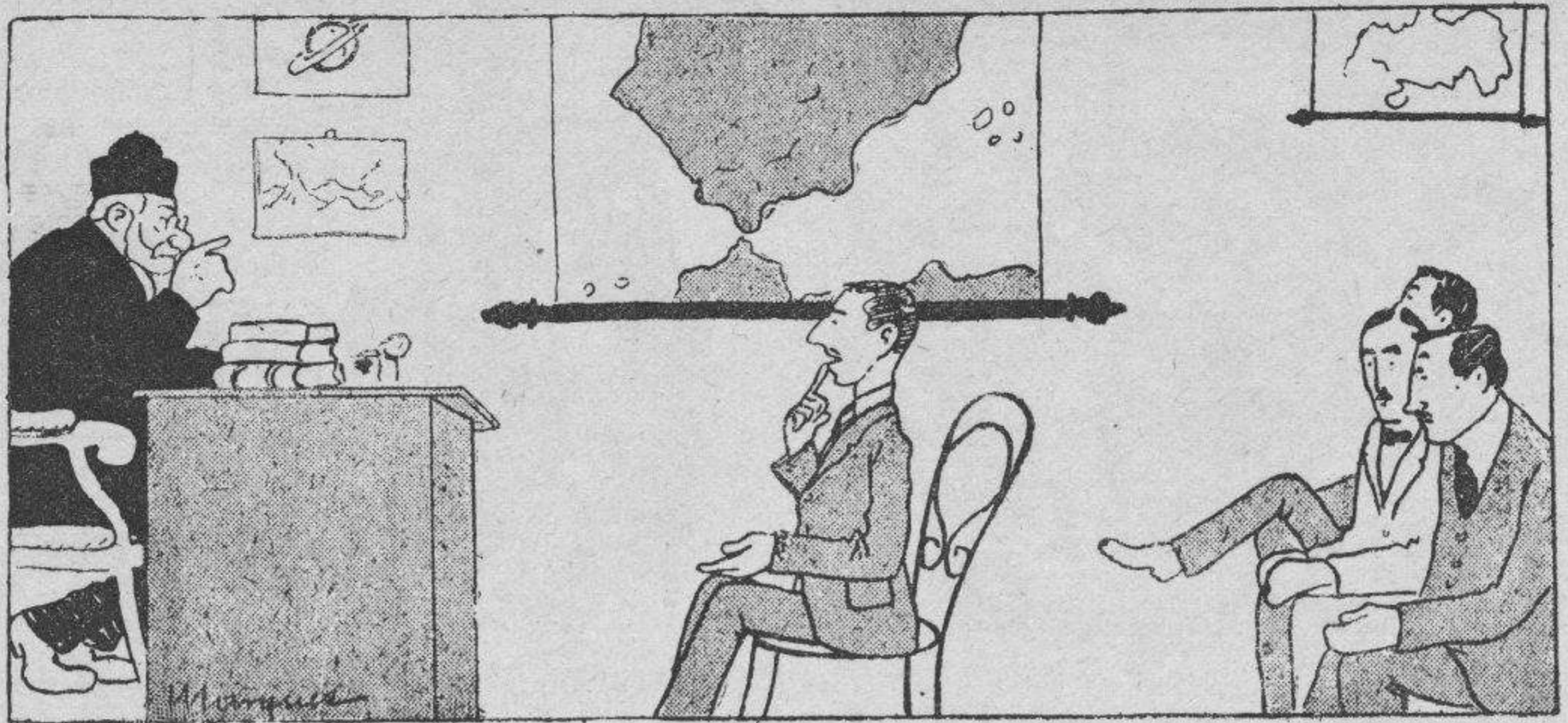
(Del London Opinion, de Londres)

— Per què't fa por aquest goç? Per què lladra? No sabs que diuen que goç que lladra no mossega?

— Oh, i que per ventura'm consta a mi que la bestia el sàpiga aquest refran?

(De Il Mondo Uморistico, de Milán)

EXAMEN DE GEOGRAFÍA

- Què es isla?
- Isla... isla... No ho sé.
- A veure: si jo poso un troç de pa dintre d'un plat d'aigua, què'n resultarà?
- Sopes.

(De *La Risa*, de Madrid)

fets, emperò, s'encarrega ben prompte de demostrar llur hipocresia, perquè els que, trobant-se delicats, segueixen aquí un règim alimentici prudent, allí, amb l'excusa de la major salubritat de les viandes, fan àpat de lo més indigest que crien els horts i els corrals; als qui pregonen la necessitat del descans els sol donar per fer excursions de vuit hores per mals camins o polsoses carreteres, sota d'un sol que s'hi podrien escalibar pebrots; els qui, pel contrari, aleguen la gran utilitat de les caminades en plena naturalesa, se passen el dia ficats al cafetí del carrer Major, fent la manilla amb uns quants pagesos que'l fan, però que no ho són gens. En una paraula, que no hi ha propòsit que no's dissipí com el fum bon punt un home ha adquirit quatre pessetes de ferro carril i comença a veure, per la finestreta del vagó, les primeres vinyes, les primeres pinedes i les primeres bancades de tomaqueres.

I es natural que aixís succeeixi, perquè, la veritat, no es cap de les raons alegades les que realment decideixen als homes de ciutat a anar a estiuemar, sinó una vanitat estúpida que obliga uns per altres al sacrifici d'anar a sofrir tota llei d'incomoditats, i encara pagant-les cares, durant un parell de mesos.

Contra semblant abús no ens atrevirem a dir que sincerament, pero sí per la part sensible que'ls toca, i aquesta part delicada no és altra que la butxaca, han començat a protestar-ne molts marits i pares de filles de família, emperò sense resultats, perquè, com diu el proverbi moro, i amb raó, — la raó s'ha de donar fins a un moro, si es que la té — «lo que vol la dòna Deu ho vol», i són pocs, per lo tant, els caps de casa amb prou energies pera resistir-se als manaments de dret diví que'ls imposen les dònes de casa. En últim cas, quan no han fet efecte ni les magarrufes de la dòna, ni els acaronaments de les noies, ni les ploraines de tots plegats, la mamà treu al Sant Cristó gros, el suprem motiu al qual es inútil resistir-se, el de la salut d'algun d'aquells troços de les seves entranyes,

per més que'l pare pedaç sigui la primera noticia que tingui de que la salut d'aquells fragments de les esmentades vísceres deixi res per desitjar, gracies a Deu siguin dades.

Però allò de que dubta el pare, sol moltes vegades justificar-ho un dictamen facultatiu amb tots els ets i uts, suggerit al metge amb la traça i l'art que pera semblants coses se requereix, davant del qual no queda altre remei que rendir-se i pendre el tren cap a Caldes de Malavella, Tona, L'Espluga o Sant Hilari. Això si la malaltia no es d'aquelles tant greus que requereixi aigües franceses o suïces, que, amb tot i ser reputades d'infalibles, de cada cent vegades les noranta-nou, i fins en casos de dolencia real, no fan cap efecte, sens dubte per raó de que un se les beu sense traduir, i un cop a dins, es clar, entre un mal que es espanyol i un remei que es gabaig, s'arma tal poti-poti per diferencia d'expressió, que acaben per no entendre's.

Però, en la majoria dels casos, de lo dit no hi ha de que, car afortunadament en aquests balnearis, que's diuen construïts pera que'ls malalts hi vagin a cercar la salut, de malalts no n'hi van, i si algun d'ignocent gosa a deixar-s'hi caure, ja's cuiden els mateixos hostes de fer-li la vida impossible, cansats de sentir-lo queixar-se i gemegar, o acaba per anar se'n ell, convençut de que s'ha errat de pis, al veure que allí s'hi canta, s'hi balla, s'hi flirteja, s'hi juga, es a dir, que s'hi fa de tot menys salut, perquè els banyistes ja se la porten feta, sens perjudici de que al tornar el Juliol de l'any vinent, la senyora's torni a sentir dispèptica, la noia gran gastràlgica, la petita icterica i el marit i papà respectiu, desesperat, en el ben entès de que'l desesperament d'aquest, es sempre veritable, i molts cops greu, sobre tot quan no li surten els càlculs, d'aquells que pera fer-los eixir no hi valen les aigües liti-ques dels balnearis més famosos d'Espanya i de l'extranger.

ARGOS

Petites actualitats

Competència jurisdiccional

Tal com passava en aquella casa, a Espanya no mengem, però fem molta broma, lo qual vol dir, en termes directes, que aquí sabem perfectament prescindir de lo principal, però que portem lo accessori a extrems de formalitat inconcebible.

I les proves *al canto*: no fa molts dies que en una carretera de les províncies basques un automòbil va atropellar un home agafant-lo tant de ple a ple que un troç de cap, juntament amb la massa encefàlica de l'infeliç, va anar a parar a la cuneta de la dreta i el tronc a la de l'esquerra.

Sabedors de la desgracia, varen acudir al lloc del succés dos jutjats municipals, els funcionaris dels quals comencen a disputar-se el cadavre; primer amb bones raons, després amb paraules gruixudes, i finalment amb amenaces d'anar a cops de puny, a lo qual haurien arribat, segurament, a no ser per l'oportuna intervenció dels mateixos automobilistes homicides, que — oh cas extraordinari! — havien detingut llur automòbil en el punt mateix d'haver fet la desgracia.

Descompartits els jutjes i els actuaris, van tornar a escatir novament a quina de les dues jurisdiccions litigants corresponia entendre, en el fet, per raó de que aquest havia succeït en el límit divisor de dos termes municipals, però com la cosa portava aires de no resoldre's, i els de l'automòbil, reclamats per un i altre jutge,

— Aquí ont el veu, aquest goçet que vaig comprar a París comprèn totes les coses que li dic en francès.

— Aixís, diguí que endevina el pensament.

(De *Il Mondo Umoristico*, de Milán)

no sabien a qui entregar-se, varen donar marxa una altra vegada i desaparegueren d'allí més que depressa, deixant l'encàrrec de que'ls avisessin quan s'hagués dilucidat l'intrincadíssima qüestió.

Però allí quedaven unes desferres humanes, l'aixecament de les quals s'havia d'ordenar, fos per qui fos, però vist que cap dels jutjats volia cedir a l'altre lo que considerava el seu dret, el del poble A va agafar el cap del mort que havia caigut dintre la seva jurisdicció, i el del poble B el tronc del cadavre, que havia sigut llençat per les rodes del veícol en la que li corresponia, determinant-se cada un d'ells a instruir diligències pel seu compte independentment de l'altre.

Per quin procediment resultarà que l'automòbil nombre *tants*, de l'inscripció *tal*, va atropellar en el poble A un cap humà seccionat del tronc, i que'l propi veícol, en el poble B, va passar pel damunt d'un cos de persona decapitat, i com que no s'ha donat mai el cas de que un cap separat del tronc tingui vida ni personalitat, i lo mateix pot dir-se d'un cos sense cap, si no de fet, de dret, resultarà que als atropelladors no se'ls podrà imputar, en bona llei, la comisió de llur homicidi per imprudència temeraria, per culpables que'n siguin.

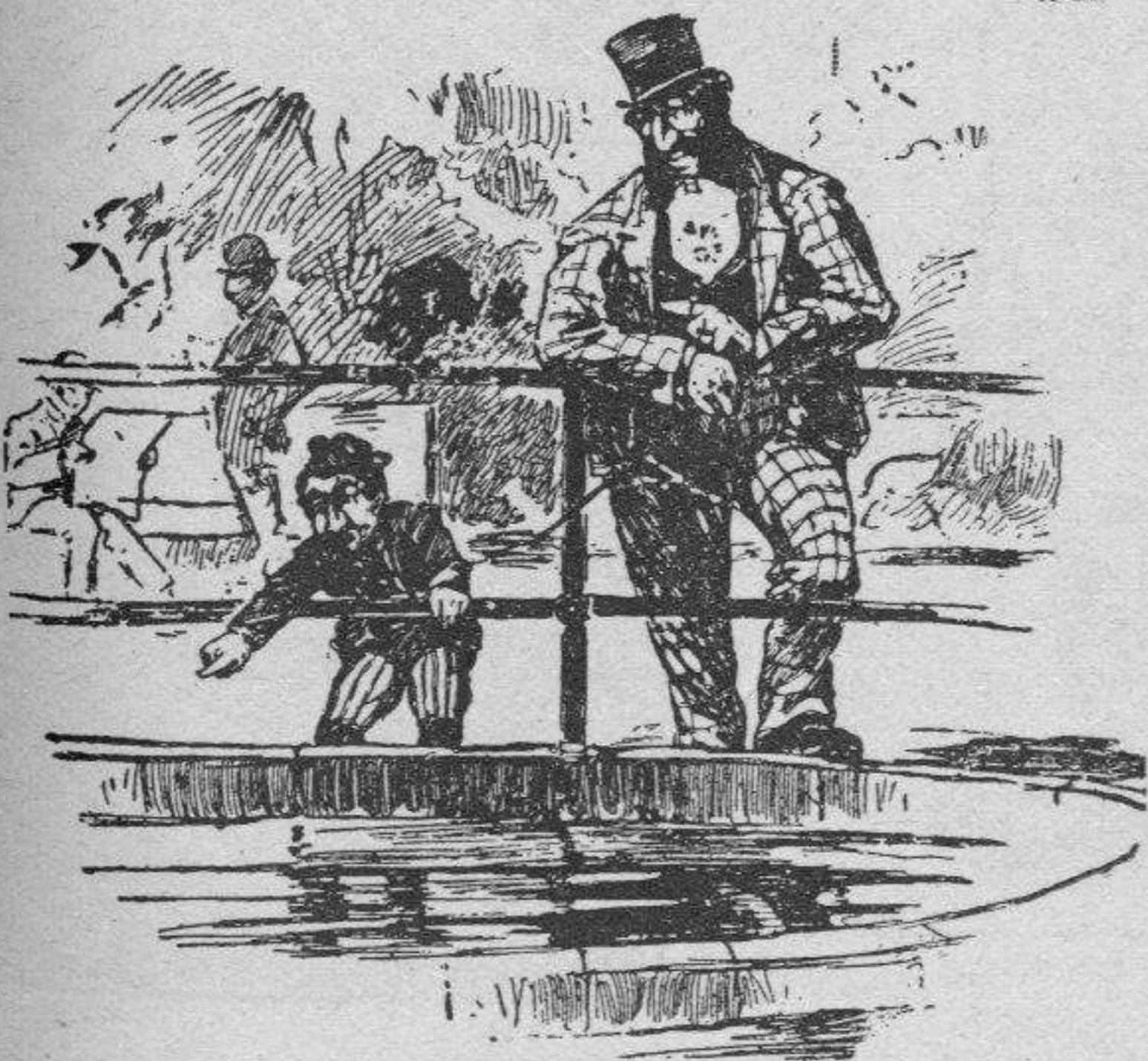
I pensar que hi han operetes vieneses que han tingut gran èxit, escrites i musicades sobre assumptes bon troç menys bufos que'l que acabem de contar!

Els encenedors automàtics

Un altre conflicte creat pels encenedors automàtics.

Malgrat l'impost amb que, per diferents Estats, han sigut gravades aquestes maquinetes tant bufones y polides que devegades serveixen pera encendre el cigarret, sembla que la compensació deixa, en molt, de ser proporcional a la gran disminució que s'ha observat en el consum dels mistos, en greu perjudici de la renda pública.

A França la desfeta de les cerilles ha aconseguit propor-

— Quina mena de peixos son aquests, papà Samuel?
— Son daurats, Isaac.
— De quants quilats?

(De *Il Mondo Umoristico*, de Milán)

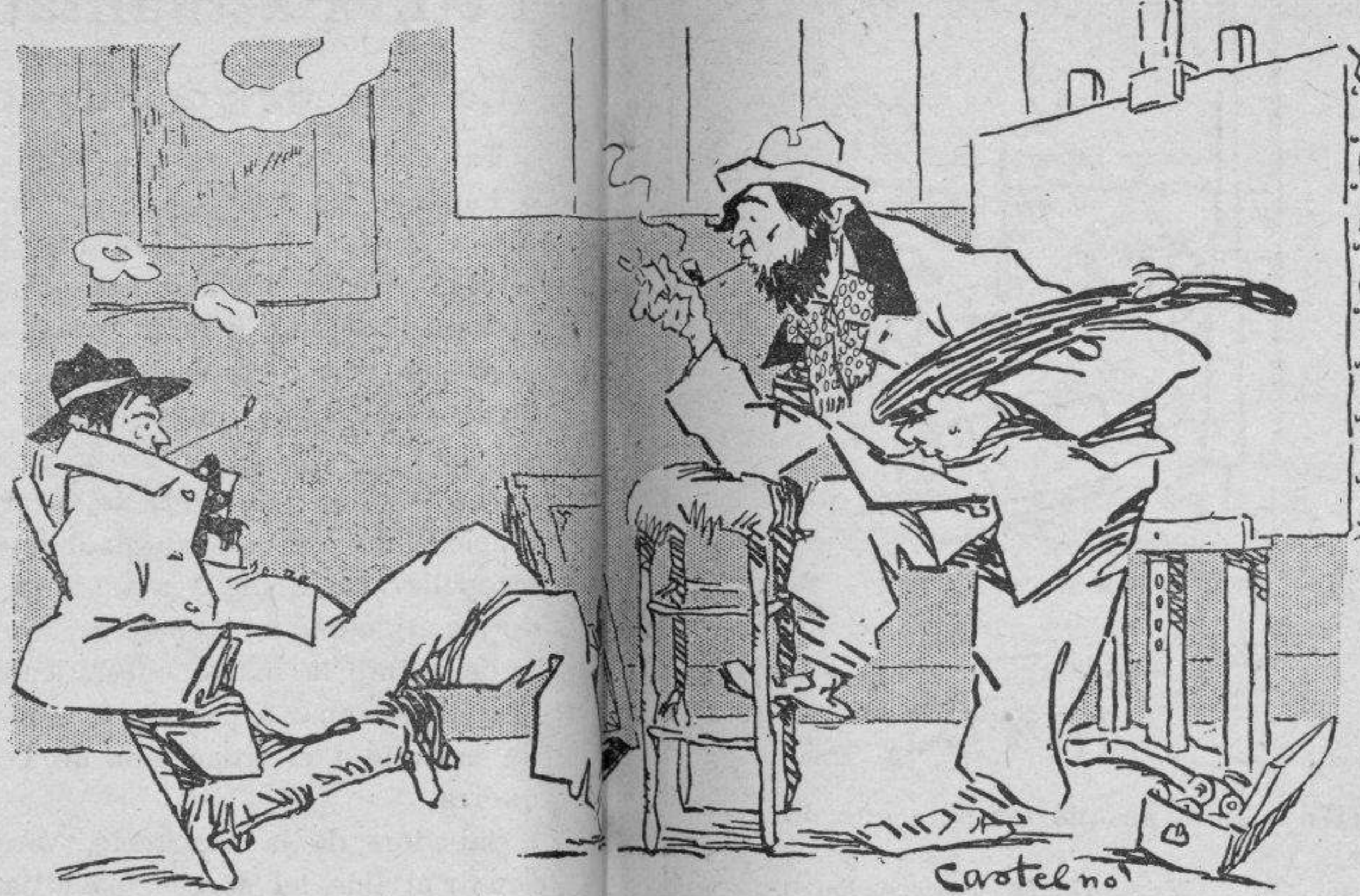
— Qui es aquell senyor que té els cabells rojos tan espessos?
 -- Es el marit de la tiple Gastolini.
 — I abans, qui era?

(Del Puch, de New-York)

— Quin home més lleig! Qui deu ser?
 — Es el meu germà.
 — Ai, senyoreta, dispensi; no m'havia fixat en que s'assemblen molt.

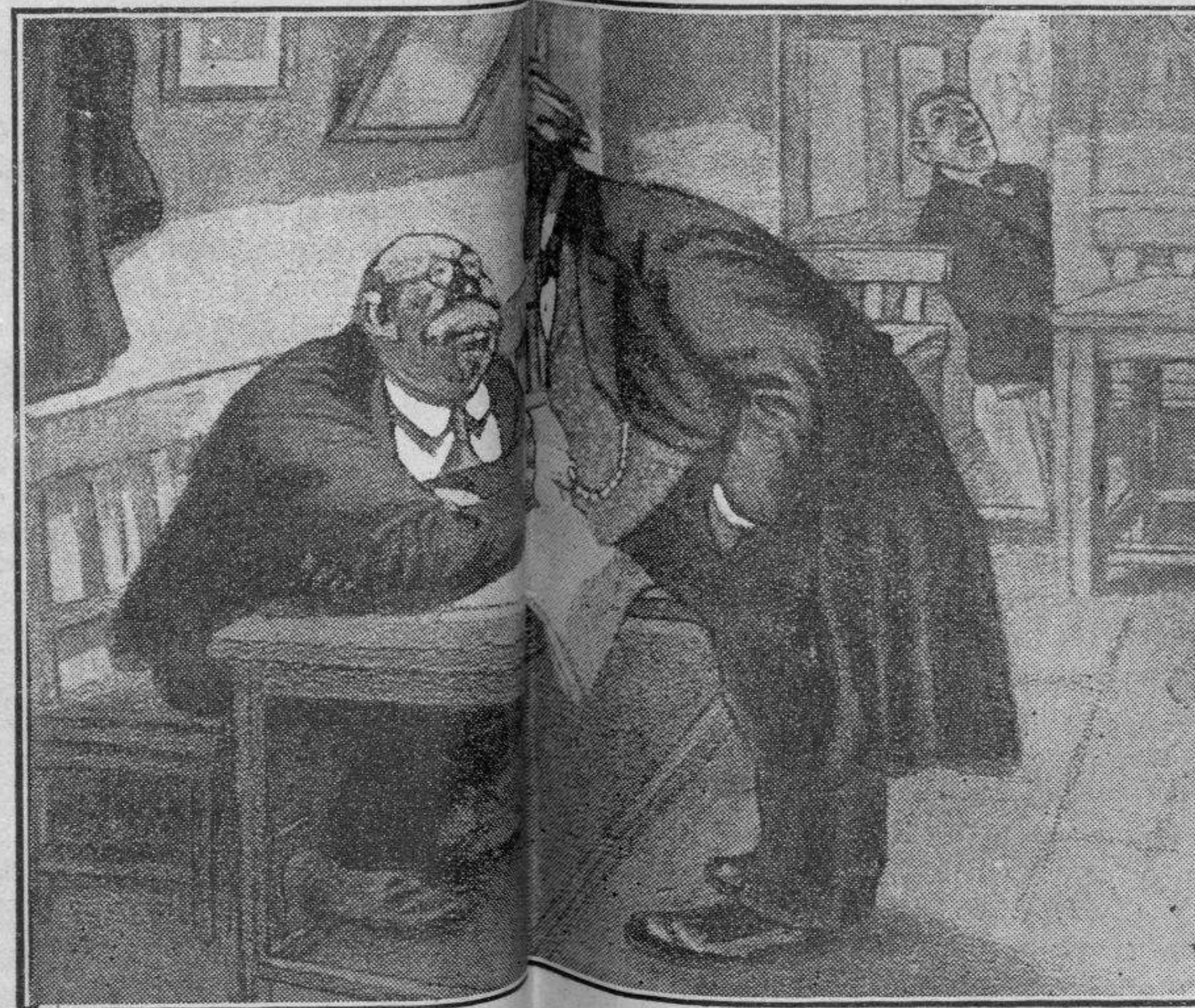
(Del Jugend, de Munich)

LA CLAUSURA DELS SALONS

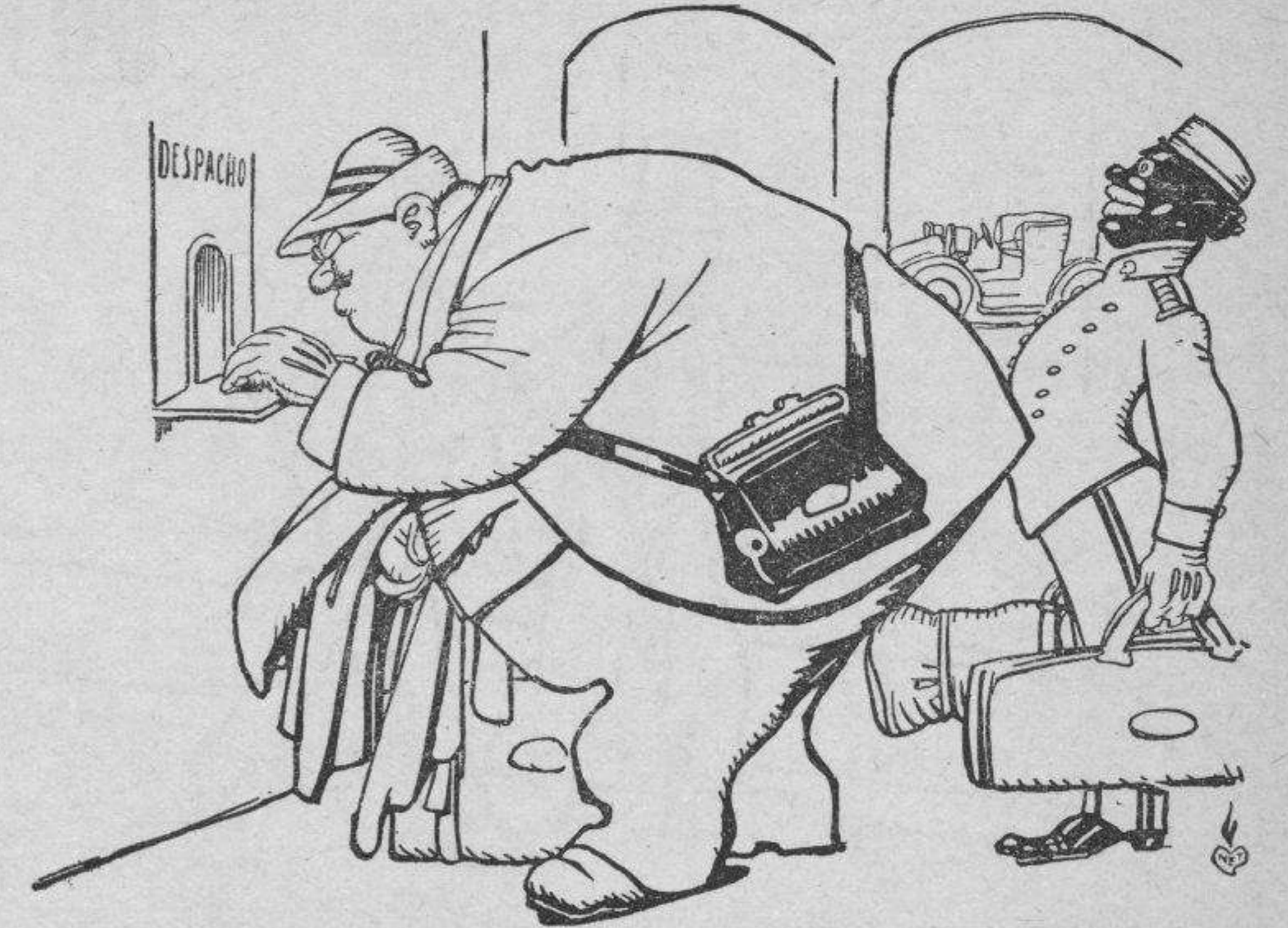
— I doncs, que no has venut el teu saló aquest any?
 — No, noi; no he tingut més remei que vendre el dormitori.

(De Le Rire, de Paris)

El metge (al malalt). — Li prohibeixo absolutament la cervesa, però, vaja: si volgués fer el beure amb nosaltres, li deixaria beure un litre de bocks.

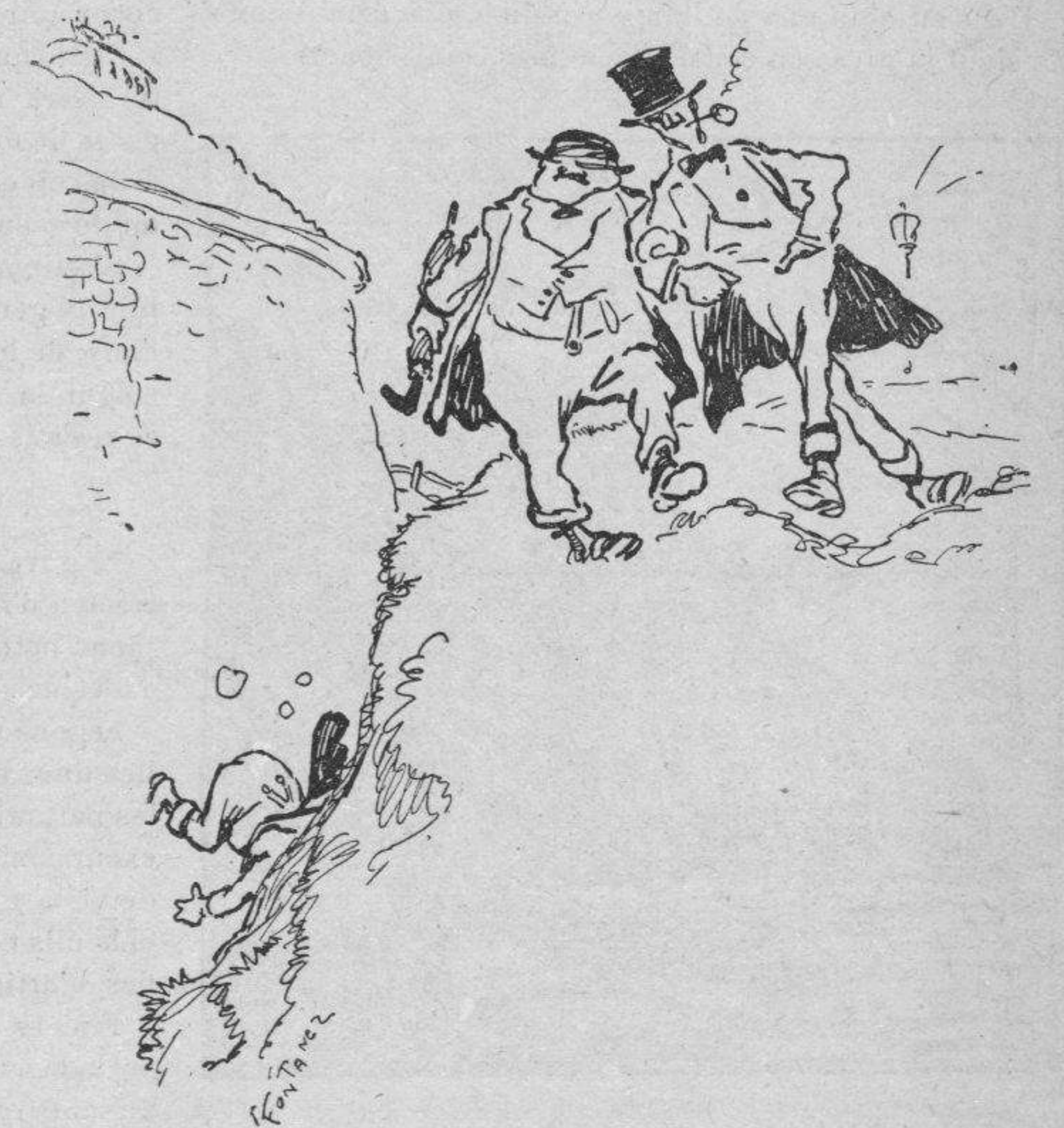
(Del Megendorfer-Blatter, de Munich)

ELS HOMES SON PERA LES OCASIONS

— Un bitllet de primera pera...
 — Portugal?...
 — No, home, no; pera Biarritz.

(De El Correo Catalán, de Barcelona)

— Tant mateix es molt poc correcte això de marxar sense despedir-se.

— Avui m'ha escrit un acreeador dient-me que fa dos dias que no menja. Ja no sé què fer pera que no m'importuni.
— Deixi-l morir de gana.

(De *Le Sourire*, de Paris)

cions tals, que l'Hisenda pública ha tingut, per aquest concepte, un dèficit de més d'un milió, motiu pel qual ha sigut ja nomenada l'inevitable comissió que tindrà al seu càrrec fer un estudi del problema y proposar solucions pera resoldre-l.

Heus-en aquí una de lluminosíssima, que sembla que ha sigut ja presa en consideració pels comissionats.

— A mi m'agradaria molt pendre banys.
— Sí, però ten compte, perquè la mar gasta males bromes. No't fiquis a l'aigua fins que sàpigues de nadar.

(De *En Patufet*, de Barcelona)

S'adaptarà als encenedors automàtics un comptador del model que s'utilitza pels carruatges proveïts de taxímetre.

Un ressort de seguretat impedirà a la metxa de cremar, i solament se dispararà introduint una peça de deu cèntims en una obertura feta *ad hoc*. Les fallides de l'encenedor aniran a compte del consumidor.

Per lo que's refereix als encenedors d'or i plata, l'obertura serà més llarga i més badada, motiu pel qual les peces de deu cèntims no hi podran penetrar, precisant, cada cop que's vulgui utilitzar l'encenedor, introduir-hi un duro en peça.

S'estima que semblant sistema produiría al Tresor públic [la gens despreciable quantitat de tres-cents milions l'any, de lo qual no'n dubtem gens sempre i quan se resolgui la petita dificultat que crearía el que'ls fumadors se resistissin a acceptar semblants tractes.

La protecció al paisatge

El govern nort-americà primer, i ara de poc el francès, tracten d'impedir l'abús que representa la colocació en plena naturalesa de cartells i plafons anunciadors de vegades dels productes més vulgars i prosàics.

Segons sembla, aquesta profanació ha arribat, en aquelles dues nacions, als límits de lo inconcebible, produint les naturals i enraonades protestes dels turistes i dels excursionistes, que, sortint de ciutat pera fruir de punts de vista y bells panorames naturals, se troben davant dels ulls no més que amb antiestètics anuncis, d'específics, d'articles d'ús domèstic i de tota mena de queviures.

Fins se diu que la concupiscencia industrial ha sigut portada a tal punt, que'l cèlebre explorador Amundsen, al desembarcar al Pol Sud, aont creia que cap persona nada havia posat mai la petja, va trobar als noranta graus de latitut un plafó que anunciava un producte que podria ser de gran consum en aquelles regions glacials: un específic pera la guarició radical i ràpida dels penellons.

BONS MOTS

UNA ANOMALÍA

El pacient. — Anant en automòbil vaig agafar un encostipat.

El metge. — No m'explico com un automòbil li hagi pogut produir una febre de cavall.

ORDENANCISME

L'oficial. — Complirà dos dies d'arrest per no haver saludat al sergent.

El soldat. — Però si es del meu poble i som molt amics!

L'oficial. — Encara que fos son pare en persona, vindria obligat a respectar-lo.

EFFECTE FATAL

— La va conèixer a Nàpols, fent l'ascensió al Vesubi, i se'n va enamorar bojament.

— Sí, no diguis més; una passió... volcànica.

AL DESPAIG

— Per què no rius quan el principal fa un xisto?

— Oh, com que m'han proposat una col·locació millor...

UN ELOGI

Un crític d'art va a l'estudi d'un paisatgista a veure el seu darrer quadro, i al demanar-li l'artista la seva opinió, va contestar afablement:

— Es una preciositat. El colorit es bellíssim. Quina llàstima que en la naturalesa no hi hagin colors aixís!

INGENUITAT INFANTIL

— Digues, mamà: aont me vares trobar, tu?

— Ja t'ho he dit moltes vegades: al jardí.

— I ningú m'havia vist abans que tu?

— Ningú.

— Doncs aixís, com ho vares poder saber que'm dic Merceneta?

«A CONFESIÓN DE PARTE...»

Un sergent molt orgullós, instructor de reclutes, deia als quintos, mentres feien l'exercici:

— Si vostès se figuren esser iguals que jo, son uns animals.

— Pugi, pugi, senyor Comte, que no vindrà d'un més.

(De *Le Sourire*, de Paris)

PROVA CONCLUIENT

En el regoneixement d'un quinto, li pregunta el metge militar:

— Quin motiu d'exempció alega, vostè?

— Que soc molt curt de vista.

— I com ho prova vostè això?

— Molt senzillament: veu aquella mosca parada allí a la paret?

— Sí, i què?

— Doncs, aquí està: que jo no la veig.

COMPARACIÓ

Un funcionari, condecorat no feia gaire amb una gran creu, assisteix a una reunió dels marquesos de B.

A l'entrar, el marquès li diu:

— Ara sí que pot ben dir que vostè s'assembla a Jesucrist.

— Perquè?

— Perquè an ell també li varen donar una creu que no's mereixia.

SUPERSTICIÓ

Dos individus, un d'ells vell i lleig, però ric, i l'altre jove i guapo, però sense una pesseta, pretenien una mateixa noia.

Va arribar l'hora en que aquesta va haver de decidir-se, i va donar les preferències al vell.

Al sortir de l'iglesia, el vell, radiant d'alegria, va dir a la seva esposa:

— Angelet meu, prenda estimada: perquè m'has elegit a mi? Es que t'agrada més que'l meu rival?

— No; però es que jo crec en els vaticinis.

— I què?

— Que una gitana va pronosticar-me que'm casaria dues vegades, i m'he reservat l'altre pera després.

BON REMEI

— Si no'ls hagués de destorbar, aquesta nit la meva noia aniria a casa de vostès a fer-los sentir, al piano, unes quantes peces del seu repertori.

— Magnífic! Precisament d'ençà que ha començat a fer calor tots patim d'insomni.

L'ESTIUEIG DEL PRESIDENT

— Amb aquestes carbaces no hi ha por que m'enfonsi.

(De Gedeón, de Madrid)

PRELUDI DE CASAMENT

— Es a dir, que vostè dona a la seva filla, la meva futura esposa, 20,000 duros? Es poc.

— Veurà, ha de tenir present que heredarà tot lo que jo tinc, aixís que m'hagi mort.

El promés, distret:

— I serà molt aviat, això?

AMOR A TOTA PROVA

— I l'estimes molt el teu marit?

— Que si l'estimo, dius? Figura-t que quan ell surt de casa, al cap de cinc minuts, moltes vegades, encara'm recordo d'ell.

D'ENAMORATS

Ell. — Ah, senyoreta, permeti-m que no'm separi del seu costat, pera que pugui expressar-li ben de la vora la meva passió. No en và's diu que estem al sigle del vèrtig.

Ella. — No, senyor; el sigle en que estem es el de la telegrafia i el del telèfon; amb això, fassi el favor de retirar-se i parlar-me a distancia.

DIAGNÓSTIC CORRETGIT

— Aquest dolor que vostè sent prové del diafragma.

— Dispensi, doctor, però jo més aviat diria que'm ve del dia... del meu sant, de resultes d'haver menjat massa.

NARCÓTIC NOU I EFICAÇ

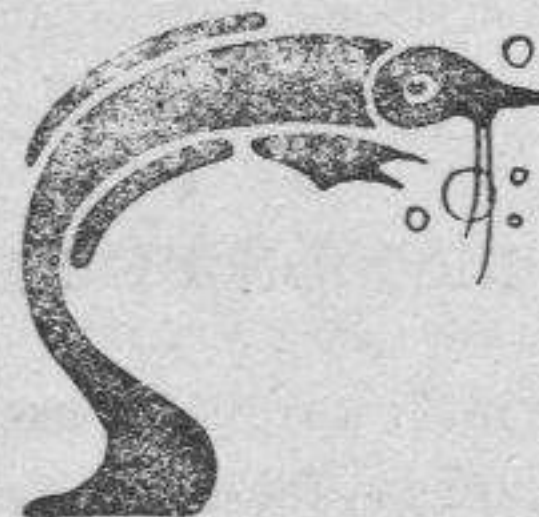
Un novelista va enviar un exemplar de la seva darrera producció a un famós cirurgià. Un dia l'autor va trobar al cirurgià i va preguntar-li:

— Ha rebut la meva obra?

— Sí, senyor, i per cert que'm va agradar molt, perquè ha de produir una veritable revolució en la cirurgia.

— Com s'entén?

— Molt senzill; com que la porto a sobre, quan tinc d'operar llegeixo al pacient el primer capítol i s'adorm sense necessitat de que se l'hagi de cloroformitzar.

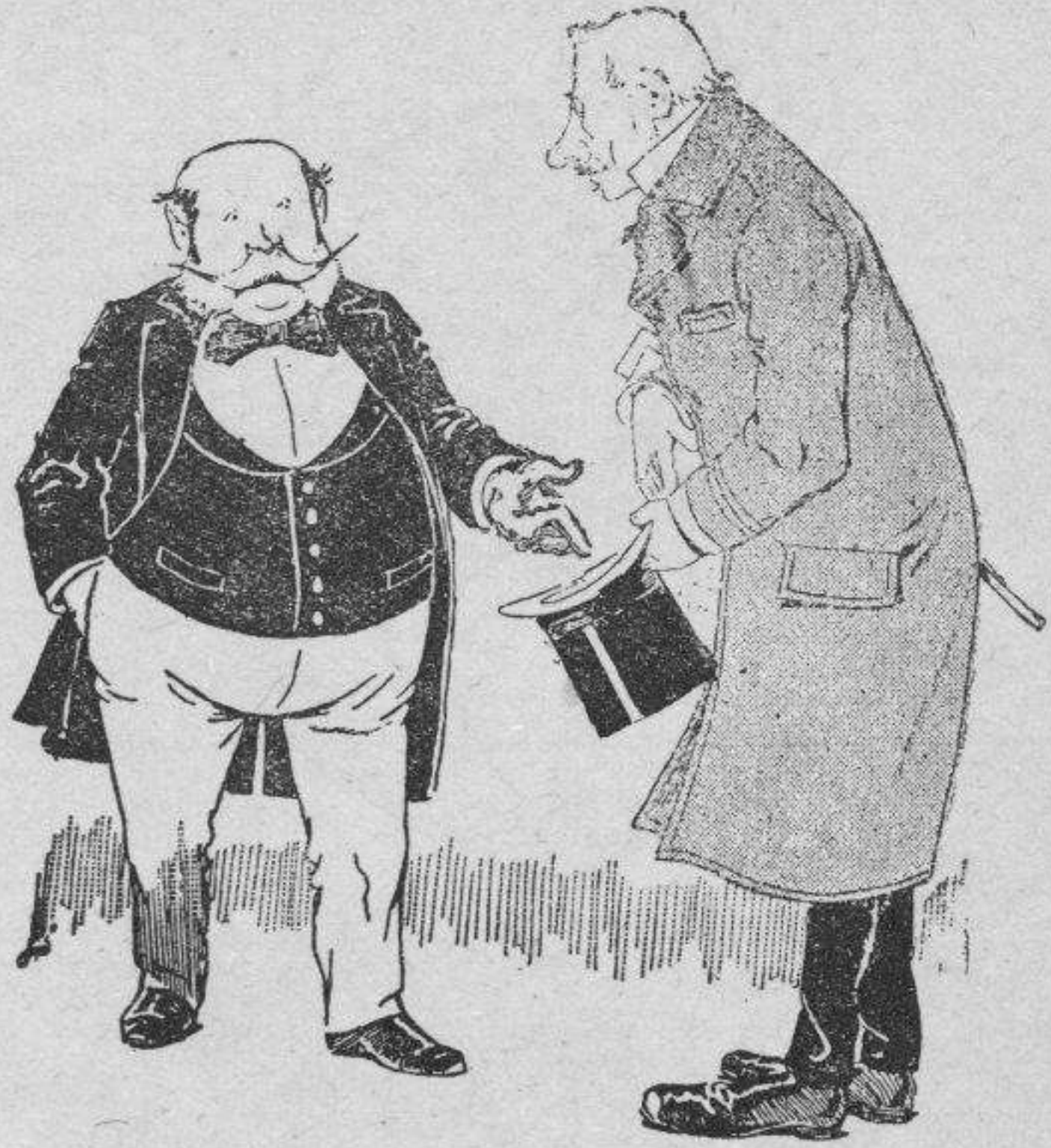

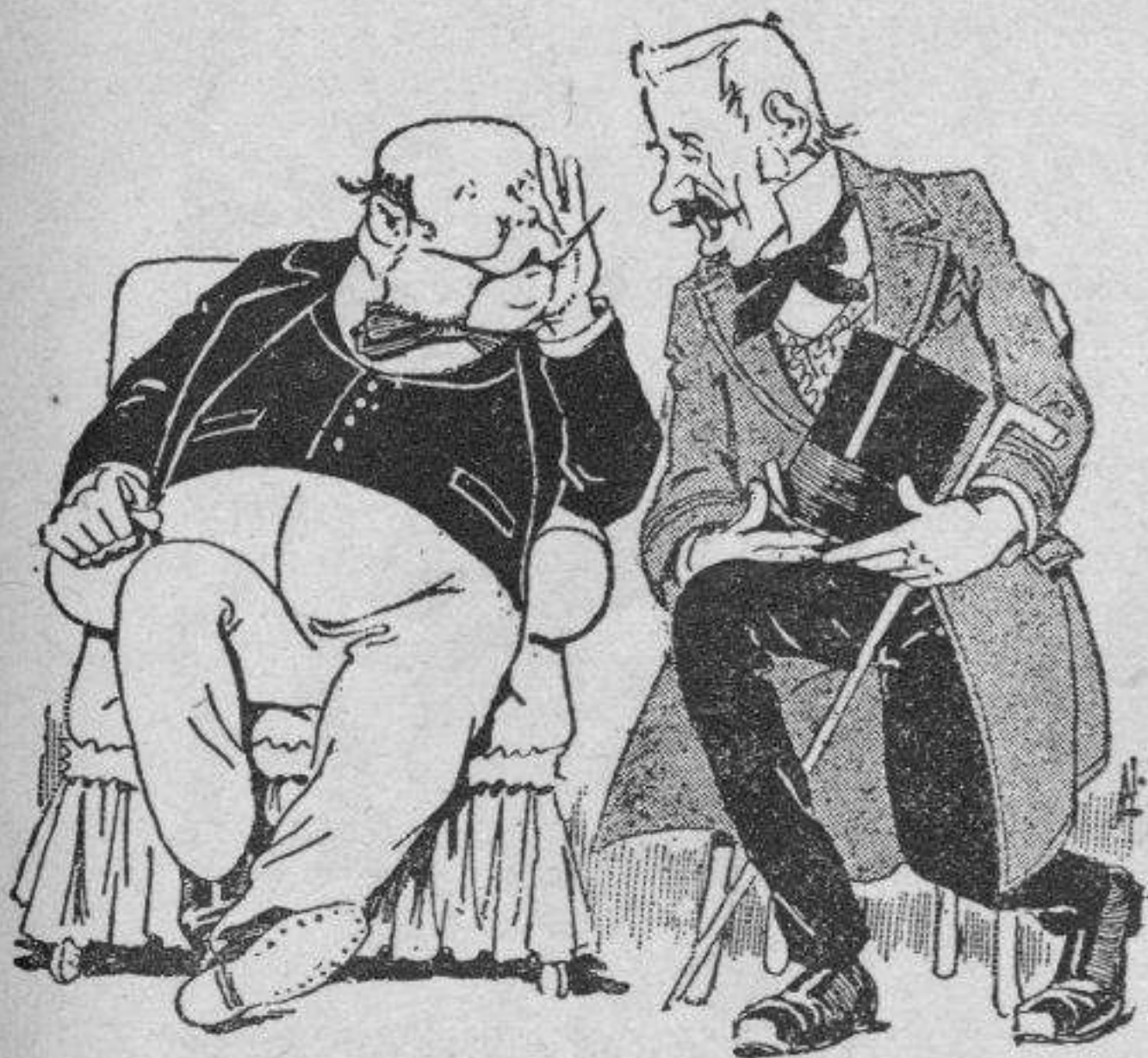
ELS PRÍNCEPS DE L'HUMOR. — *Eduard Sainz (Mecachis)*. — Espanya

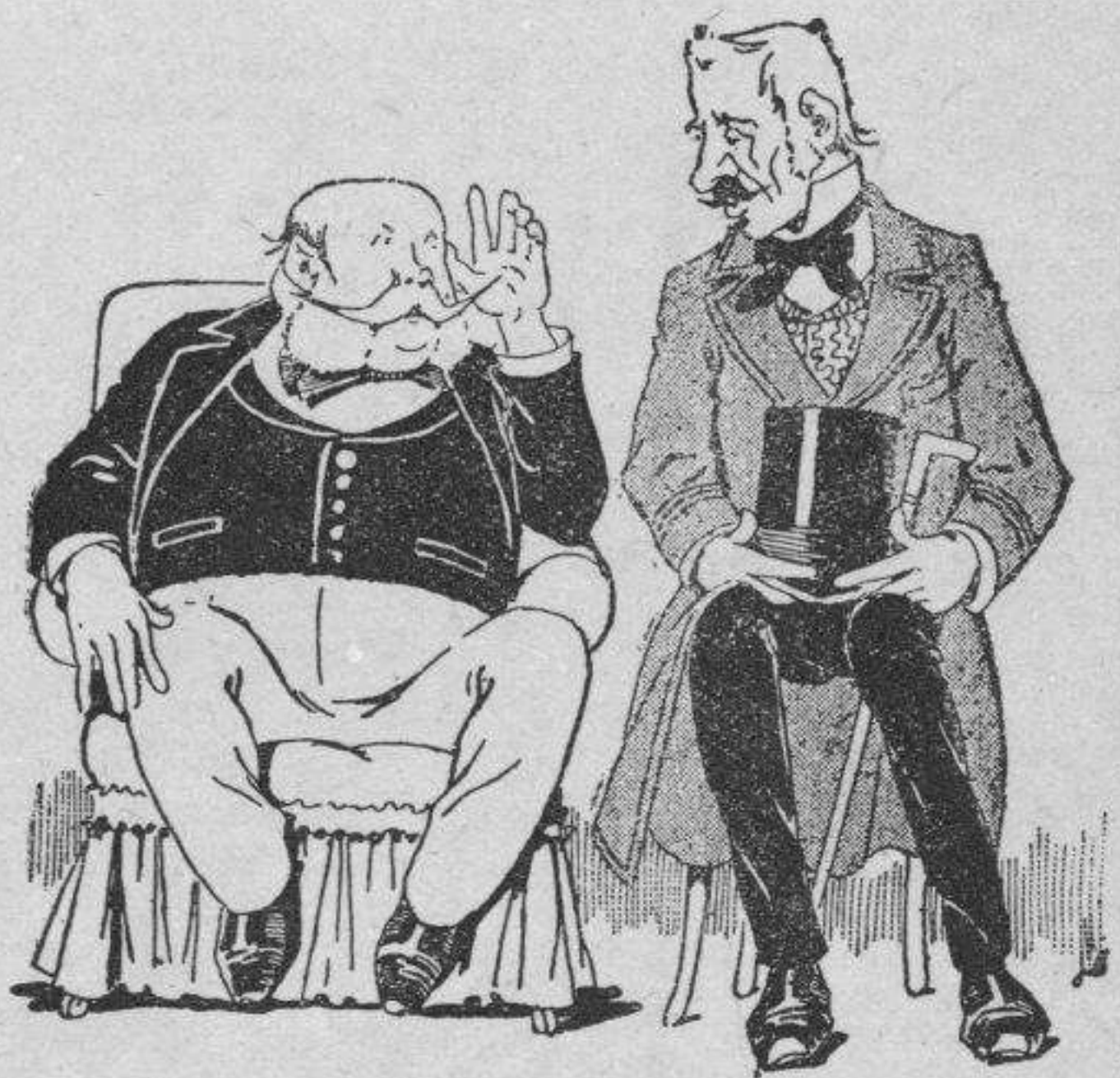
— Pot passar; parli alt a S. E. perquè es un xic sord.

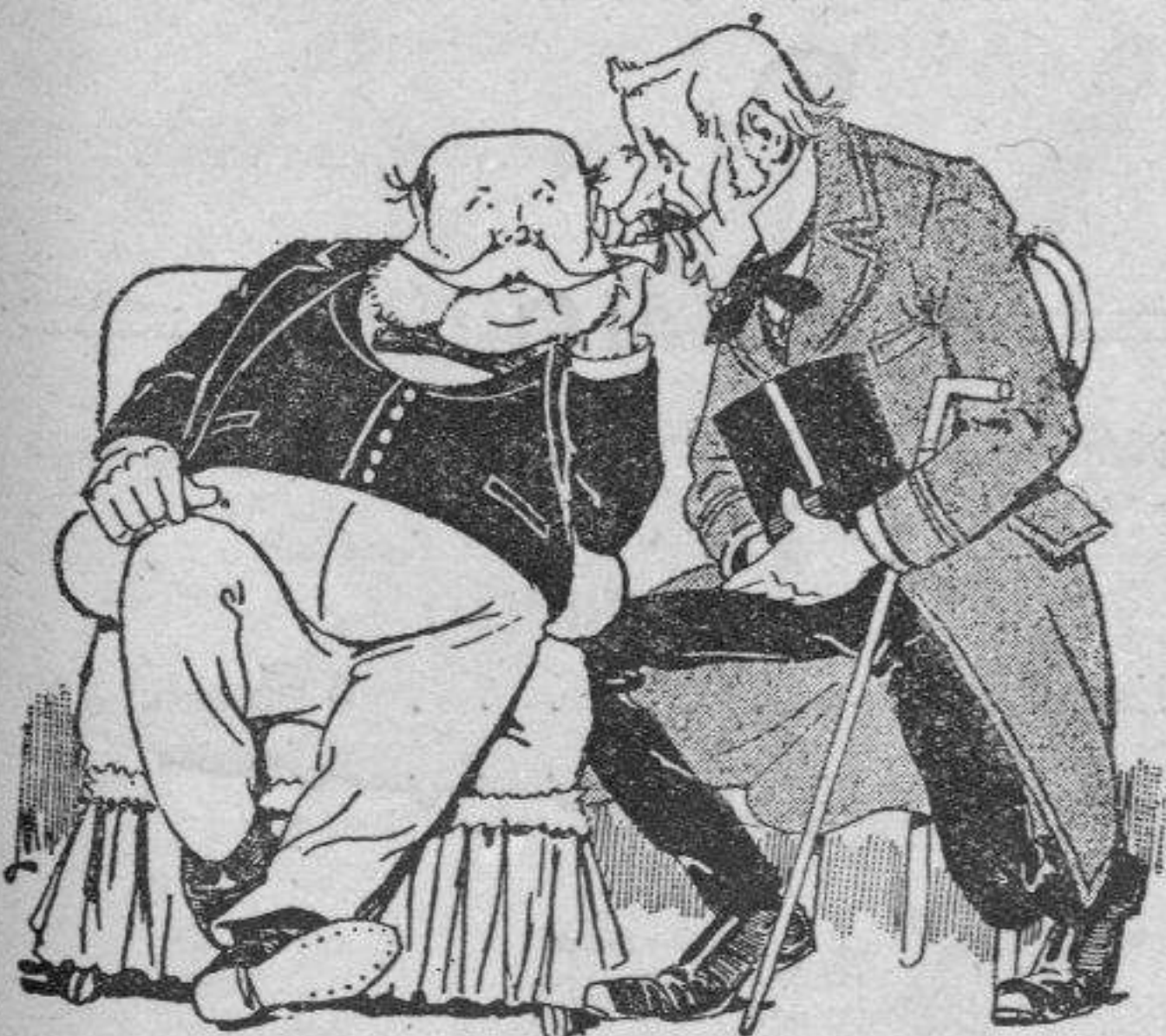
— Prengui asiento.
— Amb el permís de V. E.

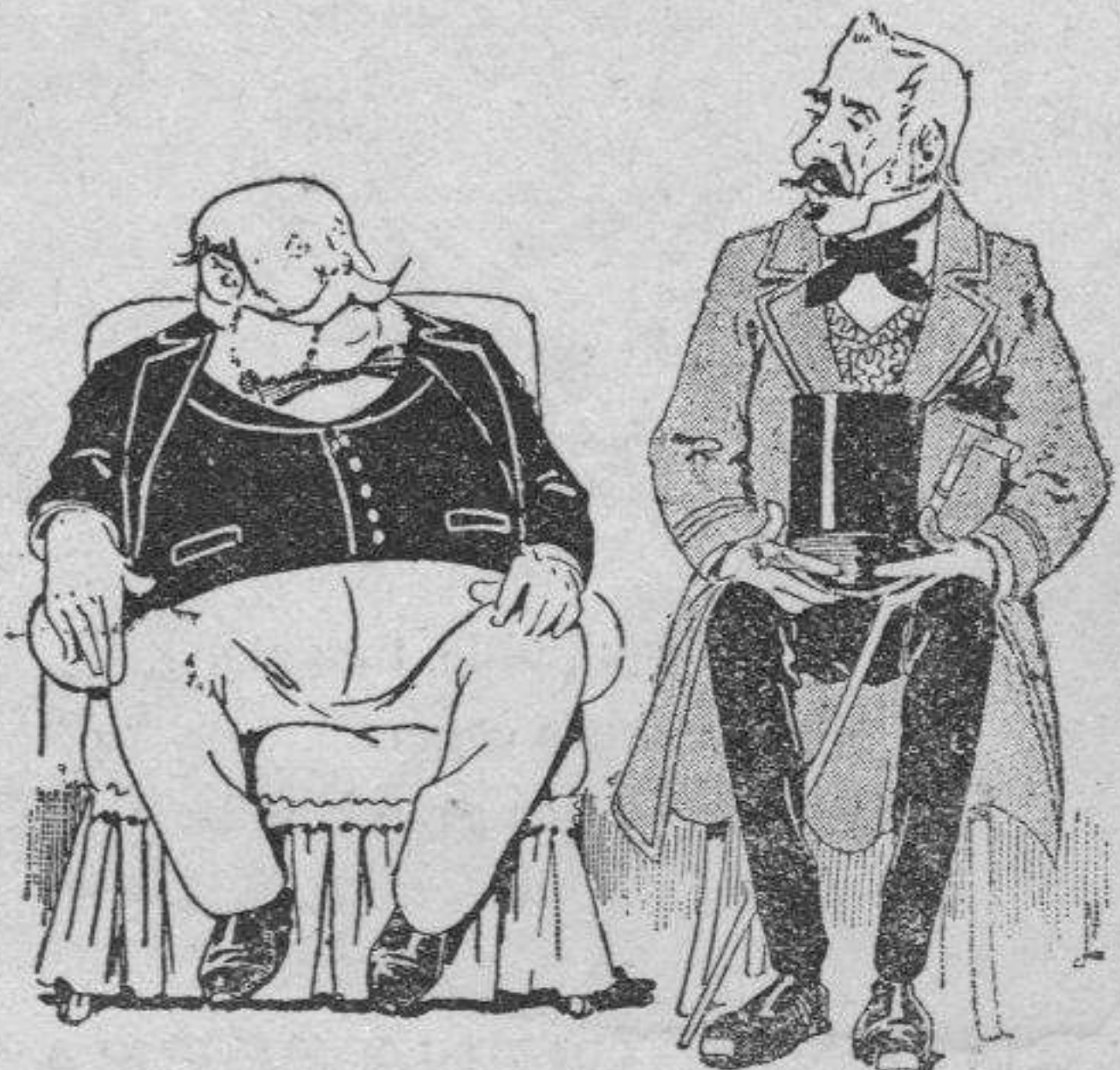
— Doncs... veig amb gust a V. E., que està molt millor de la seva enfermetat de l'oido.
— Eh?

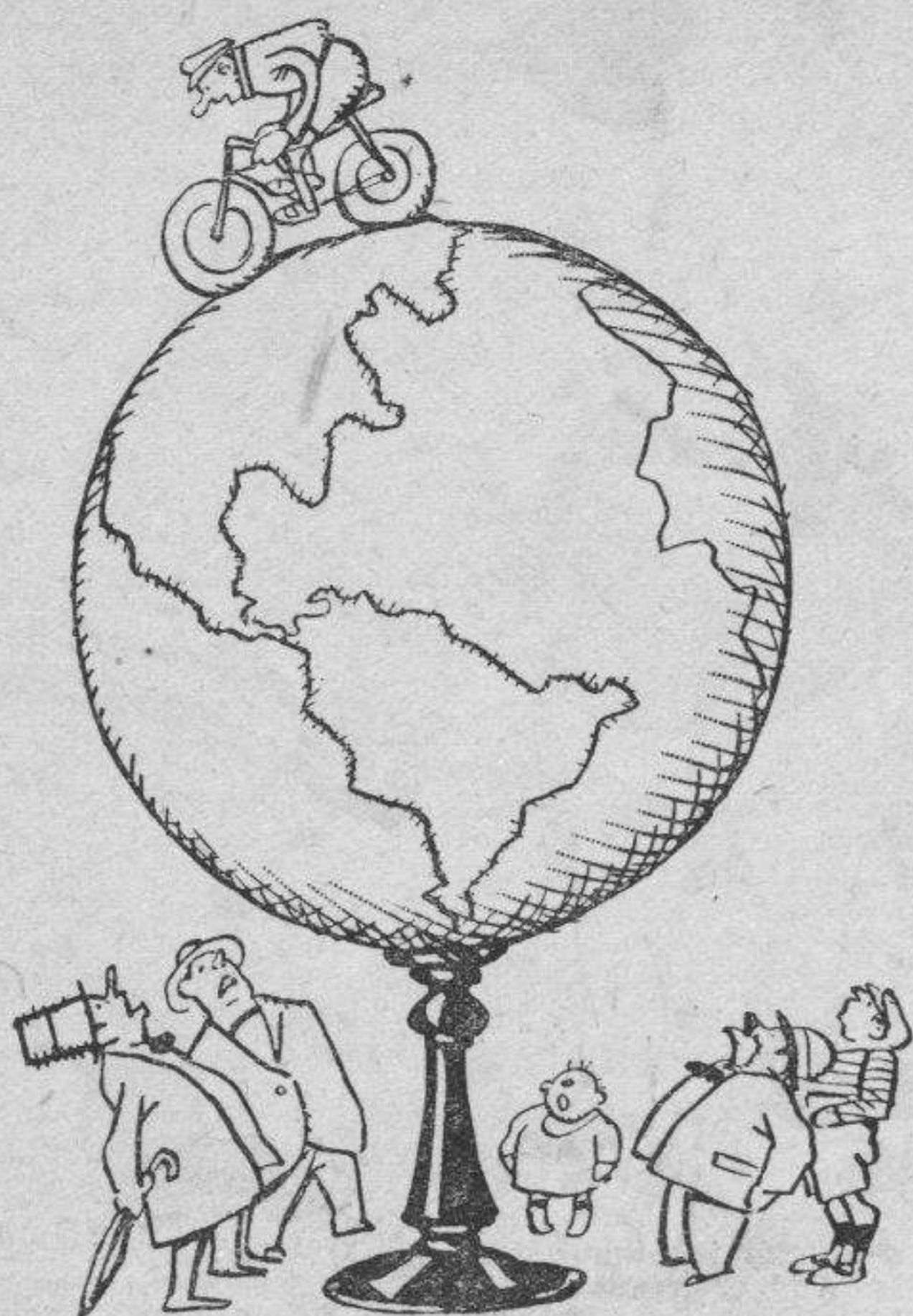
— Que'm complau en extrem la millora de la sordera de V. E.
— Dispensi, no l'entenc.

— Dic que me n'alegro molt que V. E....
— Dispensi: sense trompetilla soc home perdut.
— Caramba, me farà vergonya, però en fi...

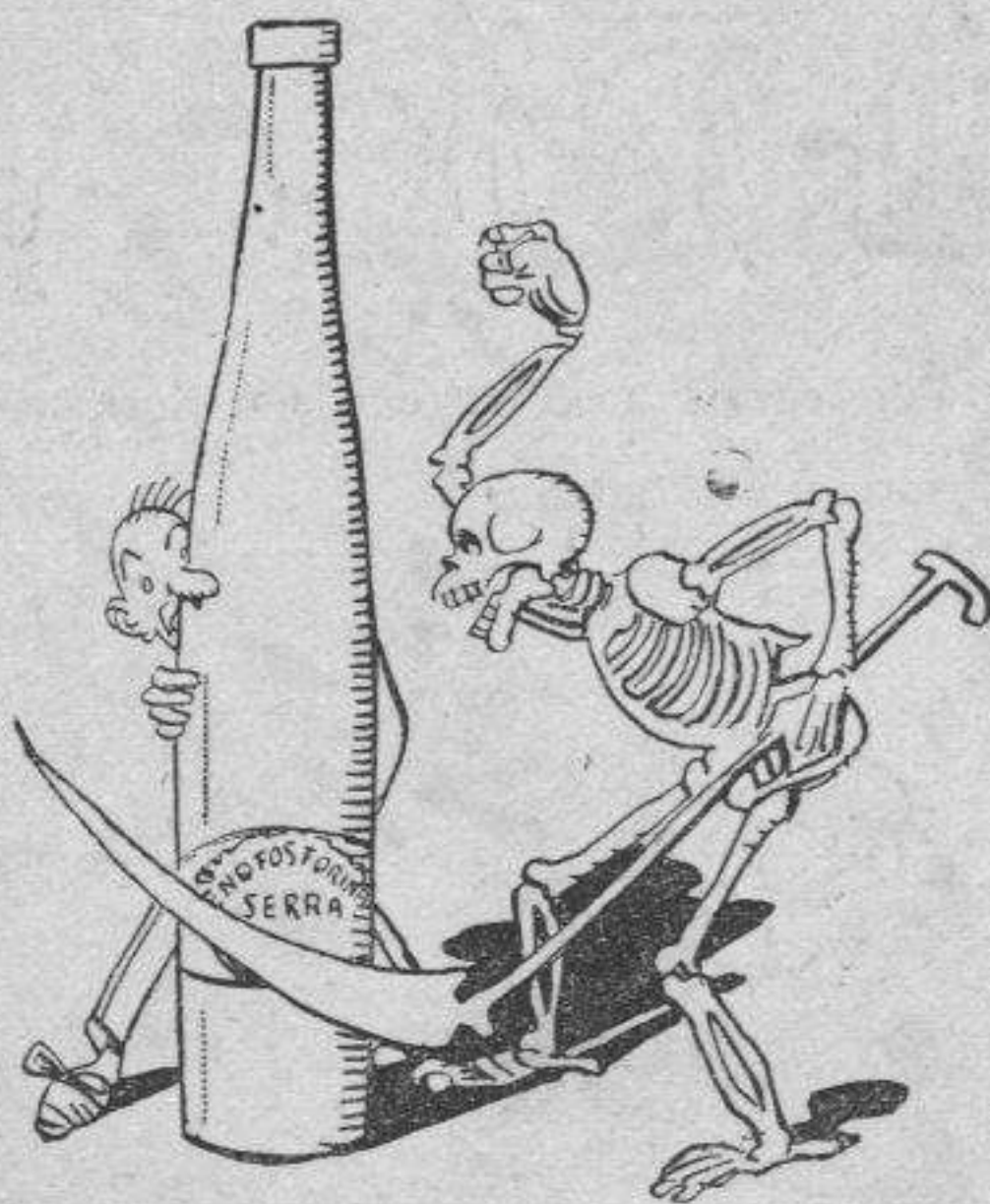

— ... Que tinc una veritable satisfacció al veure que quasi ha desaparegut el seu defecte acústic.

Ha dado la vuelta al mundo,
en una hora cabal,
en máquina marca **Svelte**,
que no conoce rival.

**VALLET Y FIOI, S. en C. : : Caspe, 40
BARCELONA**

— Ven aquí, pillo, tunante,
que yo te pueda coger.
— Detrás de esta gran botella,
ya nada puedo temer.

**ENOFOSFORINA SERRA
PELAYO, 9 * BARCELONA**

Tiene este señor en los dientes
una fuerza colosal.
Es que los lava con **Higea**,
dentífrico sin rival.

Boca sana y dientes blancos

— Vostè té uns colors molt més
frescos que'ls meus.
— Sí, però a vostè sols li han
costat vint minuts, mentres que
a mí m'han costat vint anys.

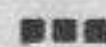
(Del *Pêle-Mêle*, de París)

== MONDIAL HUMOR ==

Número corrent 10 cèntims
Números atrassats 20 »

SUSCRIPCIÓ

Espanya 6 pessetes any
Extranger 8 francs »
Pagat per anualitats anticipades

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Mallorca, 192 :: BARCELONA

Grans tallers de Gravat

DE LA CASA

BAGUÑÀ I CORNET

Els més perfectes,
ràpids i moderns

Els únics a Espanya que
graven a màquina per medi
de les elèctriques d'imán
cáustic de Berlín

Una maquina de grabar

Mallorca, 192 : BARCELONA : Telèfon 7452

Les mellors
bicicletes?

SANROMÀ

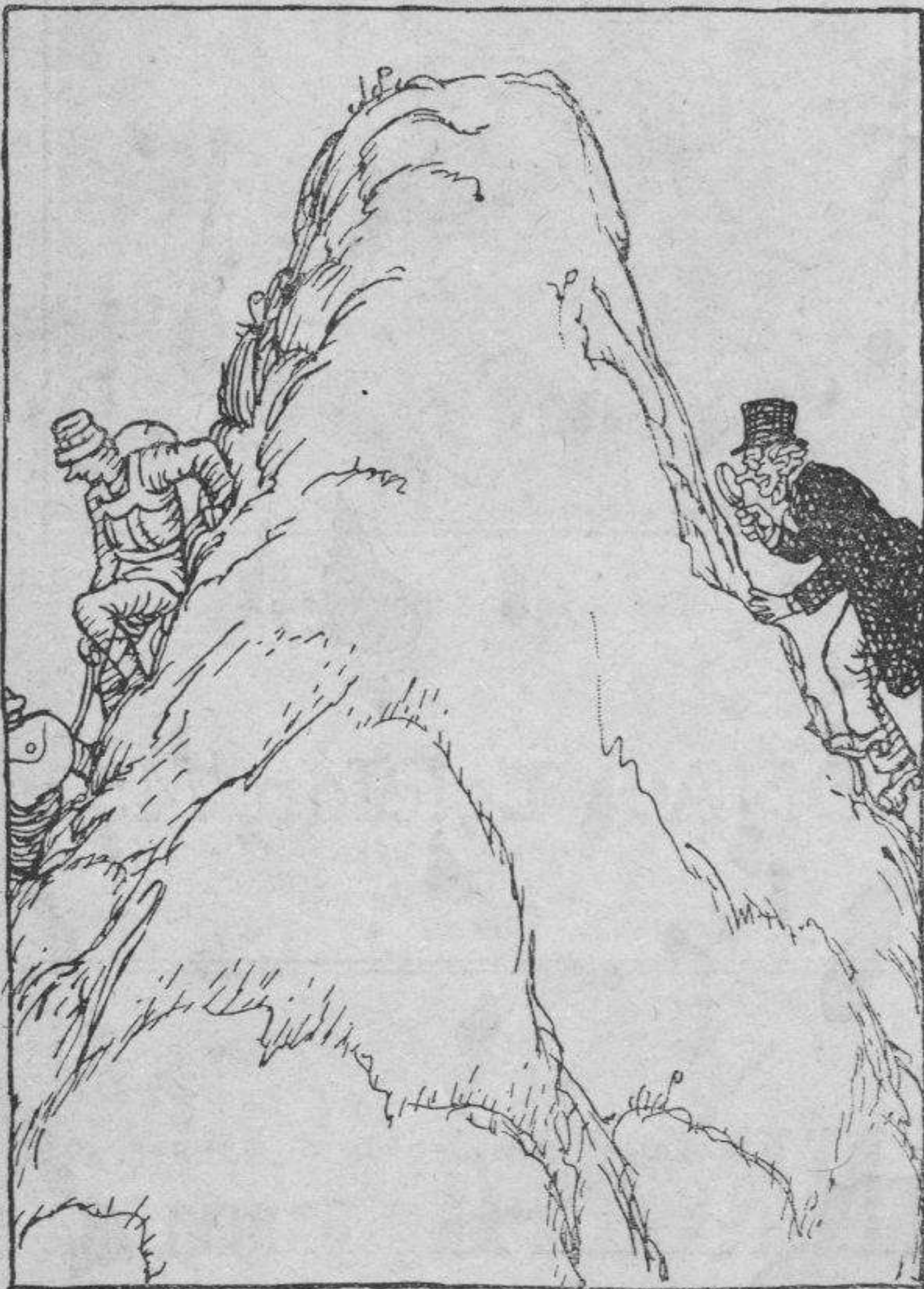
Balmes, 62
BARCELONA

Una vegada uns excursionistes varen pujar a un cim molt alt...

...I pera celebrar-ho varen menjar unes dotzenes d'os' res.

— Vetaquí que quan baixaven per un costat, per l'altre pujava el sabi geòleg Her Karl Bode Kock.

— Oh alegria! Petxines, petxines! Ja tinc la prova evident de que'l mar passava, en altre temps, per sobre aquesta roca.

MONDIAL HUMOR